

са представя и оживява при най-малъкъ единъ случай, а много пъти даже и безъ никакво участие на волята.

Паметта е съкогы дѣйствителна; слѣдователно, тя е истинска сила, една способностъ на нашыя духъ.

3) *Въображеніе и неговитѣ видове*: а) То произвежда дѣйствія още по-необыкновенны: то не е само сила — да си представа, подъ живы образы, предметы истински, видѣны или чути; но още е и способностъ да възприема същества чисто — измыслены, които въ духа само съществуватъ или които съ станѣли за удоволстіе. Оттамъ имама и два вида въображеніе: едното са заеява съ *посторителна сила*, а другото — съ *творческа сила*; по-дирнійтъ видъ въображеніе са зве *фантазія*, майка на сичко което е хубаво или изящно въ науката.

Фантазіята са открыва въ двѣ дѣйствія: въ *разбора* (анализъ) на особнитѣ части и свойства на представеніята, и въ съставяньето или слаганьето (синтезъ) на тѣзи части въ едно цѣло. Тѣзи двѣ дѣйствія купно производатъ въ Естетиката тѣй нареченнитѣ *идеалы*, сир. образы съвършенны.

Когато фантазіята въ круга на дѣйствіята си приема и таквызи части, които съ противны помежду си, тогазь нейното произведение са казва *химера*. (*)

в) Фантазіята състави своитѣ картины двойко: *едно*, тя слѣдува този законъ, който слѣдува и природата, безъ да смѣсва въ едно фантастическо явленіе или недѣлимо, разно-

(*) Гръцка дума, която у тѣхъ значи: чудовище, съ дълга глава, козье тѣло и драконова опашка; или рыба, съ твърдъ странна форма, която са вѣди въ средиземното море. А въ общежитіето химера наричатъ мечта безобразна и която не може да са сбѣде. Таквъзъ е почти и утопіята, или предположеніе, не осмъществимо въ практика. —